

да работи следъ съна съ удвоени сили. Той билъ внимателенъ и пъргавъ, та следъ 6—7 години му повѣрили работа съ парната машина, която толкова много обикналъ, че се заелъ да я изучи. Но Георгъ билъ неукъ, а това му прѣчило да разбира много нѣща. И ето, на 17 годишна възраст трудолюбивиятъ юноша се заелъ за четмо и писмо. Той си купува букваръ, отива при единъ учителъ, който се заема да го учи презъ свободното за Георга време. А свободно време младежътъ ималъ твърде малко — ето защо, той започналъ да използва нощитѣ не само да чете, пише и смѣта, но... и да кърпи обувкитѣ на другаритѣ си, за да изкара нѣкоя пара за книги...

Въ празникъ Георгъ се заемалъ съ любимитѣ си машини. Той си купилъ книги, въ които имало чертежи и рисунки на отдѣлнитѣ части на различни машини и започналъ да ги изучава и самъ да ги чертае. Постепенно той започналъ да схваща, кое движи машинитѣ, научилъ всѣка тѣхна частъ а това скоро му помогнало, да добие новъ доходъ, макаръ и незначителенъ, за да си помогне въ жаждата за наука.

Георгъ се билъ вече оженилъ, наредилъ си малка кжщичка, но, за нещастие, единъ день, когато той отсъствувалъ отъ дома, избухналъ пожаръ въ кжщата му. Пожарътъ билъ скоро потушенъ, но една частъ отъ покжщнината изгорѣла. Стефенсонъ ималъ стененъ часовникъ, който толкова зле обгорѣлъ, че престаналъ да работи. Младиятъ момъкъ го разглобява, изчиства го добре, сглобява го отново и ето — тикъ-такъ, тикъ-такъ часовникътъ отново запѣлъ върху стената, за голѣма радостъ на самоукия часовникарь. Пожарътъ причинилъ нещастие на Георга, но му далъ въ ржцетѣ новъ занаятъ: той започналъ не само да кърпи обуца, когато е свободенъ, но се заелъ да поправя и часовници и скоро до толкова се самоизучилъ, че отъ околността започнали да му носятъ часовници за поправка. Умниятъ